

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑΙ
ΜΕΛΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

·Εν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ . . .	φρ. χρ. 46
·Εν ταῖς Ἐπαρχίαις . . .	Μετ. 16
·Εν Ἑλλάδι, Ἀγγλίῳ καὶ Ἑβραίων . . .	φρ. χρ. 70
·Εν Ρωσίᾳ . . .	Ρουβλ. 25
·Ἐξάμηνιοι τὰ ἡμέισι.	

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

·Εν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ . . .	Μετ. 4
·Εν ταῖς Ἐπαρχίαις . . .	Διφ. Τ. 1
·Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας . . .	φρ. χρ. 25
·Αἱ συνδρομαὶ ἐτήσιαι.	
·Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται ἡροσίον Δύο (2).	

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστου Κουρτίου) **Ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία** (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—**Ἡ Ἀρχιτεκτονικὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους.**—**Τὶ ἦθελα** (ποίημα).—**Ποικίλα.**—**Γνώμαι δοφδῶν.**—**Γεωγραφικὰ** (Εὐξείνου Πόντος).—**Ὁ Πάμειρος.**—**Ὁ Ρουδὸς περὶ μονομαχίας.**—**Θωμᾶς Κοϊκ** (βιογραφία).—**Ὁ Ραψόδος** (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ γενικὴ ἐν Εὐρώπῃ πολιτικὴ διέρχεται ἰσυχίας ἐποχὴν ἕνεκα τῆς παύσεως τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν ἐν τοῖς συνταγματικῶς διοικουμένοις κράτεσι τῆς Εὐρώπης, τῆς παρασχούσης εὐκαιρίαν εἰς τοὺς διευθύνοντας τὰ πράγματα τῶν κρατῶν τούτων ν' ἀνηζητήσωσιν ἀνάπαυαν καὶ ἀνακούφισιν ἀπὸ τῶν διηνεκῶν αὐτῶν μόχθων, οὓς συνεπάγεται ἢ τε μέριμνα καὶ τὸ καθήκον τοῦ ἐξευρεῖν τὰ κατάλληλα εἰς τὴν εὐμερίαν τῶν οἰκείων χωρῶν μέτρα. Ἀλλὰ καὶ αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐπισκίπτουσαι θεομηνίαι, σφόδρα παράσσουσαι τὰ κύκλα τῶν κυβερνώντων, ἀπείργουσιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ μεριμνῆσαι περὶ τῆς καθόλου πολιτικῆς καὶ ἐξαναγκάζουσιν ἐν μέσῳ τῆς θυμυδίας, ἣν προσκομίζουσιν αὐτοῖς τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα ἐντροφήματα ἐν ταῖς ἑαριναῖς καὶ ὥραιαις ἅμα ἐξοχαῖς, νὰ συζητῶσιν ὁποῖα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς πρόληψιν τῶν διαστάσεων τῶν θεομηνιῶν καὶ ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου φοβερωτέρων δεινῶν. Ἐν Ρωσίᾳ ἡ χολέρα παρὰ τὴν διαθρυλουμένην ἐφεύρεσιν θεραπείας διὰ τοῦ δαμαλισμοῦ κατὰ τὸ σύστημα τοῦ περιωνύμου Παστέρ ἐξακολουθεῖ ποιουμένη θραῦσιν μεθ' ὅλων τὸν ἦλιον αὐτῆς χαρακτῆρα. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ ὀστρακία ἐμβάλλει εἰς μεγάλους φόβους τοὺς κυβερνήτας, ἀγνοοῦντας ὁποῖον τὸ πρακτικόν πρὸς τελεσφόρον καταπολέμωσιν τοῦ νοσήματος, οὗ ἄπειρα τὰ θύματα ὑπάρχουσιν. Ἐν Γερμανίᾳ, Αὐστρίᾳ, Γαλλίᾳ οἱ καύσωνες τοσοῦτον ὑπερβολικὸι κατήντησαν, ὥστε ἡ ἡλίασις ποιεῖται οὐ μικρὰν θραῦσιν καὶ ἐπιβάλλει τὴν ἀναστολὴν τῶν θερινῶν στρατιωτικῶν γυμνασιῶν, τῶν στρατευμάτων ἀναγκαζομένων νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ καταλύματα αὐ-

τῶν διὰ νυκτερινῶν πορείων. Πάντα ταῦτα μεγάλως συμβάλλονται εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς κινήσεως τῆς πολιτικῆς μηχανῆς καί, εἰμὴ ὑπῆρχεν ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ μεταβολή, τὸ πολιτικόν τῆς Δύσεως ζατρίκιον θὰ εὐρίσκετο ἐν ἀδρανεῖα, ὃ δ' εὐρωπαϊκὸς τύπος θὰ ἠρέσκετο γράφον περὶ ζητημάτων δευτερευόντων μὲν ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς τριπλῆς συμμαχίας, ἀλλὰ μεγάλῃν ἐχόντων σημασίαν ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἐν Ρωσίᾳ διπλωματίας, βλέπουσας τὰς συμμαχοὺς δυνάμεις νομιμοποιούσας οὕτως εἰπεῖν τὴν ἀθέτησιν τῆς βερολινείου συνθήκης καὶ ἐξακολουθούσας τὴν ὑπεράσπισιν ἐθνῶν, νεωστὶ ἀνακινησάντων διὰ ξένου αἵματος, ἐπὶ βλάβῃ ἑτέρων, ὧν καὶ ἡ ἐλαχίστη κίνησις προῦκάλει τὸν βρόμον τοῦ ἐν Βερολίνῳ Διὸς καὶ ἀπετέλει τὸ κύριον θέμα σοβαρῶν ἄρθρων τῆς **Βορειογερμανικῆς**, ἐπισειούσης τὸ φάσμα τῆς συνταράξεως τῶν τριακοσίων ἑκατομμυρίων τῆς Εὐρώπης. Καὶ ἀληθῶς τὸ μόνον ὑπὸ συζητήσιν σπουδαῖον θέμα εἶναι ἡ πτώσις τοῦ μαρκησίου Σαλισבורν καὶ ἡ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνοδος τοῦ Γλάδστωνος, ἐξ ἧς πολλὰ προσδοκῶνται ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ ἠνωμένου βασιλείου ὡς καὶ ὑπὸ τὴν τῆς ἐσωτερικῆς. Ἐκ τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνόδου τοῦ ὑλοτόμου τοῦ Χάβαρδεν πολλοὶ ἐλπίζουσιν ἐπὶ σπουδαίαν μεταβολὴν τῆς τέως ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς μεγάλης Βρετανίας, τῆς ἀποληξάσης εἰς τὴν δυσαρέσκειαν τῶν πλείστων τῆς Εὐρώπης δυνάμεων, μεγάλων τε καὶ μικρῶν, ἕνεκεν ἀσημάντων ὅλως ζητημάτων, ὧν ἡ ἐξέλιξις ἀπέβη ἐπιβλαβὴς τῇ Ἀγγλίᾳ ἢ καὶ ταπεινωτικὴ καὶ συνεπήγαγε τὴν ἐν δαιτιτικοῖς δικαστηρίοις ἀντιπαράστασιν τῆς μεγάλης Βρετανίας πρὸς τὴν Πορτογαλίαν καὶ τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν τῆς πλειονοψηφίας τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου. Καὶ πρῶτον προσδοκᾶται αἰσία διεξαγωγῆ τοῦ ἀφγανικοῦ ζητήματος, ὅπερ ἐκτραχυνόμενον βαθυδὸν μετὰ τὰ τελευταῖα ἐν Παμίρῳ γεγονότα, τὰ ἀπολύξαντα εἰς τὸν παρ' ἀφγανοῦ ἀρχιγοῦ φόνον ῥώσου ἀξιοματικοῦ καὶ τὰ ὑπενθυμίζοντα τὰ ἐν Πεντσεχ γενόμενα, δύναται νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν τῆς Ρωσίας ἐνέργειαν καὶ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν πάλιν τῶν δύο τούτων μεγάλων κρατῶν εἰς τὰς ἀπεράντους πεδιάδας τῆς μέσης Ρωσίας, ὅπου ἡ φάλασσα δυσχερῶς δύναται ν' ἀντιπαλαίσῃ πρὸς τὸν ἐλέφαντα καὶ νὰ περιορίσῃ τὸν ἀκάθεκτον αὐτοῦ πρὸς νότον ὄρμη. Ἐἴτα ἐλπίζεται αἰσία διαρρύθμισις τοῦ μαρκησίου ζητήματος, ἅτε τοῦ κ. Γλάδστωνος ἀποφεύγοντος νὰ παρατείνῃ ἐσαεὶ ζήτημα, δυσαρεστοῦν τῇ Γαλλίᾳ, πρὸς ἣν ὁ νέος τῆς Ἀγγλίας πρωθυπουργὸς μεγάλῃν αἰσθάνεται

πάθειαν, καίτοι, ἀμβλυωπῶν πρὸ εἰκοσαετίας καὶ ἐπέ-
 ἀπαθῆς διατέλει θεατῆς εἰς τὰ δεινὰ τῆς γείτο-
 ρος παθήματα καὶ ἐκώφευεν εἰς τὰς ἰκεσίας τοῦ
 τῆς Γαλλίας πολίτου, ζητούντος προστασίαν
 ὑπὲρ τῆς τλήμονος πατρίδος· ἀλλὰ καὶ τὴν
 ἰδίαν διαφωρίαν ἀποφεύγων εὐλογον κρίνει
 τὴν γαυγὴν τοῦ ζητήματος καὶ τὴν ἀποσό-
 φων ἐκ τῆς παρατάσεως αὐτοῦ ἀπορροεόντων δει-
 νούνων, οἵτινες τοσοῦτῳ ἀπειλητικώτεροι τυγχά-
 νουν, ὅσῳ τὴν ἐν Μαρὸκῳ πολιτείαν τῆς μεγάλης Βρε-
 τανίας κακίζουσιν ἅπασαι αἱ δυνάμεις ἔνεκα τῆς ἐκτρα-
 χύνσεως τῶν πραγμάτων διὰ τῆς ἐχθρικής τῶν ἰθαγενῶν
 πολιτείας ἐναντίον τῶν Εὐρωπαίων. Ἀνομολογητέον
 ὅμως ὅτι αἱ ἐλπίδες τῶν φρονούντων ὅτι ριζικὴ ἐπίκειοι-
 ται μεταβολὴ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ τῆς μεγάλης Βρετανίας
 πολιτικῇ δὲν θὰ πραγματοποιηθῶσι καθ' ὅλα, ἅτε τῶν
 παραδόσεων τοῦ ἀνακτοβουλίου τοῦ ἁγίου Ἰακώβου ἀν-
 τικειμένων πρὸς φανεράς παλινωδίας καὶ πρὸς ἀνατροπὴν
 τῶν ἔργων τῆς προκατόχου κυβερνήσεως παρὰ τῆς νέας·
 τὸ μόνον βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ φιλελευθέρα κυβερνήσις
 θὰ μεριμνήσῃ περὶ μετριάσεως τῆς τέως ἐξωτερικῆς πο-
 λιτικῆς, ἥτις πολλὴν τὴν περιφιλανθίαν ἀπέπνεε, καὶ
 περὶ ἀνασυνδέσεως τῶν ἀρχαίων σχέσεων πρὸς τὰς δυ-
 σπρεσθυμένας ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ πολιτικῇ κυβερνήσει
 ἐν τε τῷ ἀρχαίῳ καὶ τῷ νέῳ κόσμῳ. Σπουδαιότερα ἐπο-
 μένως προμηνύεται ἢ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ πολιτικῇ τῆς Ἀγ-
 γλίας μεταβολή, ἅτε τοῦ κ. Γλάδστονως ἀναγράφαντος
 ἐν τῷ κυβερνητικῷ αὐτοῦ προγράμματι τὴν προκιοδό-
 τισιν τῆς Ἰρλανδίας διὰ τῆς διοικητικῆς αὐτονομίας,
 τῆς μελλούσης νὰ καταλάβῃ μίαν τῶν σπουδαιότερων
 σελίδων τῆς ἐσωτερικῆς ἱστορίας τοῦ ἠνωμένου βα-
 σιλείου. Ἀπὸ τοῦδε πάντες οἱ ἐν Λονδίῳ καὶ ταῖς
 λοιπαῖς μεγαλοπόλεσιν ἀνώτεροι κύκλοι συζητοῦντες
 τὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης ριζικῆς μεταβολῆς καὶ
 ἐξετάζοντες ὁποῖαι αἱ συνέπειαι αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἐν γέ-
 γει ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, ἀποφαίνονται ὅτι μέγα τυγ-
 χάνει τὸ τόλμημα τοῦ μεγάλου τῆς χώρας ἀνδρός,
 ὅστις παρὰ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν ἀνδρείος καὶ τολ-
 μηρὸς προσῆλθεν ἀγωνιστῆς, βαίνων ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν
 Πίλ, τῶν Κάννιγκ τῶν Ροῦσελ, τῶν Παλμερστόνων
 καὶ λοιπῶν, ὅσοι νέαν ἔταμον ὁδὸν εἶτε ἐν τῇ ἐσωτερι-
 κῇ πολιτείᾳ τῆς μεγάλης Βρετανίας εἶτε ἐν τῇ ἐξω-
 τερικῇ. Ἐντεῦθεν οὐκ ὀλίγοι προσιωνίζονται ἀποτυ-
 χίαν τῶν σχεδίων τοῦ γηραιοῦ Γλάδστονως, ἅτε χα-
 ρακτηριζομένων ὡς θιγόντων τοὺς θεμελιώδεις νόμους
 τοῦ κράτους, ἀλλ' αἱ προρρήσεις αὐτῶν δύναται νὰ
 θεωρηθῶσιν ὡς πρόωροι, εἴαν ἢ τῶν 40 ψήφων πλειο-
 νοψηφία, ἢ ἐπιψηφίσασα τὴν περὶ δυσπιστίας πρότασιν
 κατὰ τοῦ ὑπουργείου Σαλισβουρῆ, ἐξακολουθήσῃ ἀδιά-
 σπαστος καὶ κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ νέου κοινοβουλίου
 κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ νέου ἔτους.

Ἐκ τῶν κατὰ κράτη δὲ κυριωτέρων ζητημάτων τὰ
 ἐν Γερμανίᾳ τὴν πρώτην κατέχουσι θέσιν συνεπείᾳ τῆς
 σπουδαιότητος αὐτῶν, σχετιζομένων πρὸς τὴν στρατιω-
 τικὴν τῆς αὐτοκρατορίας ἀνοργάνωσιν ἐπὶ νέων βάσεων
 καὶ θεωρουμένων ὡς τοῦ κρείττονος μέσου πρὸς ἐξασφά-
 λισιν τῆς ἀσφαλείας τοῦ κράτους ἐναντίον παντὸς ἐξω-
 τερικοῦ πολεμίου. Μέχρι τοῦδε πολὺ ἐγένετο λόγος
 περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς διетуῆς θητείας ἐπὶ σκοπῷ τοῦ
 αὐξῆσαι τὸν ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸν καὶ διατηρεῖν οὕτω
 πλείονας ἀνδρας ὑπὸ τὰ ὄπλα· ἦδη τὰ πράγματα μετέ-
 βαλον ὅσιν καὶ ὁ μὲν γερμανὸς μονάρχης κηρύττει διαρ-
 ρήδην ὅτι κατακρίνει καὶ ἀποδοκιμάζει πᾶσαν μεταβο-

λὴν τοῦ ὑφισταμένου στρατιωτικοῦ συστήματος, τείνον-
 τος εἰς τὸ ὑποκαταστήσαι τὴν τριετὴ θητείαν διὰ τῆς
 διетуῆς, οἱ πλείονες δὲ τῶν ἀνωτέρων στρατιωτικῶν,
 ἀναπολοῦντες ἐν τῇ μνήμῃ τὴν κατὰ παντὸς περιορι-
 σμοῦ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας μῆνιν τοῦ ἀοιδί-
 μου Γουλιέλμου τοῦ Α', ἀποφαίνονται ὅτι τὰ πράγματα
 θὰ διεξαχθῶσι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ὡς καὶ ἐν τῷ πα-
 ρελθόντι, καὶ ὅτι ἀνάγκη νὰ διατηρηθῇ τὸ ἐν τῷ στρατῷ
 ἐπικρατοῦν νῦν σύστημα. Παρὰ τὴν μέχρη τοῦδε ἰδέαν
 ὅτι ὅσῳ πλείονες βραχίονες ὑπάρχουσιν ὑπὸ τὰς σημαίας,
 τοσοῦτῳ καὶ μᾶλλον ἐξησφαλισμένη θεωρεῖται ἡ τοῦ
 κράτους ἄμυνα, ὡς δόγμα ὑπ' αὐτοῦ τούτου Γουλιέλμου
 τοῦ Β' ἀνεκπρόχρηθον ὅτι κρεῖσσον ὀλιγώτερος στρατὸς
 μετὰ μείζονος θητείας ἢ περισσώτερος στρατὸς μετ' ἐ-
 λάσσονος θητείας. Τὸ πρᾶγμα τοσοῦτον προῦκάλεσε θό-
 ρυθον καὶ τοσαύτην διαμάχην τῶν διαφόρων κομματι-
 κῶν ὀμίλων ἐπὶνεγκεν, ὥστε λόγος ἐγένετο περὶ τε πα-
 ραιτήσεως τοῦ στρατηγοῦ Καρρίδη, καίπερ ὑποστηρί-
 ξαντος ἄλλοτε τὰς νῦν ἐκφερομένας ἰδέας, καὶ περὶ σφο-
 δρῶν συζητήσεων ἐν τῷ κοινοβουλίῳ κατὰ τὴν εἰς τὸ
 γραφεῖον τούτου κατάθεσιν τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώ-
 σεως ὑπὲρ τοῦ πυροβολικοῦ σχεδίου. Καὶ τὶ μὲν ἡ ἐθνη-
 κὴ ἀντιπροσώπεια θ' ἀποφασίσῃ, τοῦτο εἶναι ζήτημα
 χρόνου· τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι τὸ στρατιωτικὸν πρό-
 βλημα σφόδρα ταράσσει τοὺς ἐν Βερολίῳ κύκλους καὶ
 προκαλεῖ ἐν ταῖς σχέσεσι τῶν διαφόρων κομματικῶν ὀ-
 μίλων σύγχυσιν, μεγάλως ἐπιδρῶσαν ἐπὶ τοῦ κοινο-
 βουλευτικοῦ βίου τῆς νέας γερμανικῆς αὐτοκρατορίας.
 Ἀνομολογητέον ὅτι τὴν περὶ τὰ στρατιωτικὰ μεριμνῶν
 τῶν ἐν Γερμανίᾳ συνδουλίξει λίαν ἢ ἐν Γαλλίᾳ παρατη-
 ρουμένη πρόοδος ἐν πᾶσι σχεδὸν τοῖς ὅπλοις καὶ τὸ ἰσά-
 ριθμον τοῦ στρατοῦ ταύτης μετὰ τοῦ τῆς Ρωσίας ἐν συγ-
 κρίσει πρὸς τὸν τῆς τριπλῆς συμμαχίας. Καὶ ἀληθῶς ἐκ
 τῆς γνώμης τῶν περὶ τὰ στρατιωτικὰ ἀσχολουμένων καὶ
 ἐκ τῶν δημοσιευομένων ἀριθμῶν τεκμηριούται ὅτι οἱ
 συμμαχικοὶ στρατοὶ ἀποτελοῦνται ἐκ 1369 ταγμάτων πε-
 ζικοῦ καὶ 910 ἰλῶν ἰππικοῦ μετὰ 5686 τηλεβόλων ἀπέ-
 ναντι 1457 ταγμάτων πεζικοῦ καὶ 795 ἰλῶν ἰππικοῦ με-
 τὰ 5680 τηλεβόλων, ἅπερ παρατάσσοσι ἢ τε Γαλλία καὶ
 ἢ Ρωσία ὁμοῦ. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι, καίπερ παριστῶντες
 τὰς πολεμικὰς δυνάμεις τῶν τριῶν συμμαχῶν ἰσοπάλους,
 ἐμβάλλουσι φόβους τοῖς ἐν Βερολίῳ, λαμβάνοντας ὑπ'
 ὄψιν πιθανῶς πρῶτον μὲν ὅτι ἡ Γερμανία εὐρηται μετα-
 ξὺ δύο πυρῶν καὶ ἠναγκασμένη ἔσται νὰ διαιρέσῃ τὸν
 ἑαυτῆς στρατὸν πρὸς ἄμυναν τῶν μεθορίων αὐτῆς ἐκ τε
 δυσμῶν καὶ ἐξ ἀνατολῶν, δεύτερον δὲ ὅτι ἡ ἐν Γαλλίᾳ
 στρατιωτικὴ ἀρχὴ ἔχει τελειότερα ὄπλα, ὧν ἡ χρῆσις
 εἰσαγομένη βαθμυδὸν εἰς τὸν στρατὸν τῆς δημοκρατίας
 συνεισάγεται μετ' οὐ πολὺ καὶ εἰς τὸν ρωσικόν. Σὺν τῷ
 στρατιωτικῷ ζητήματι τοὺς ἐν Γερμανίᾳ ἀπασχολεῖ καὶ
 τὸ τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας, τὸ προσλαμβάνον μεί-
 ζονας καὶ σπουδαιότερας διαστάσεις ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ τῆς
 παγκοσμίου ἐκθέσεως τοῦ Βερολίνου. Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν
 δὲ τοῦ ζητήματος τοῦ κ. Βίσμαρκ δυνατὸν εἶπειν ὅτι
 τοῦτο ἀπέβαλε μέγα μέρος τῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ,
 καίτοι ὁ λαὸς οὐ παύεται ἐπιδεικνύων τὸν πρὸς τὸν μέ-
 γαν αὐτοῦ συμπολίτην σεβασμὸν καὶ ἀθρόος προστρέχει
 εἰς Φάρζιν ὅπως καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τεκμηριώσῃ τὴν
 πρὸς τὸν ἄνδρα ἀγάπην καὶ εὐλαβὴν συμπάθειαν αὐτοῦ.

Οἱ ἐν Γαλλίᾳ εὐρονται ὑπὸ ἐσωτερικὴν ἐποψὴν ἐν
 κρεῖσσονι θέσει σχετικῶς πρὸς τὴν πρό τιμῶν ἡμερῶν
 κρατοῦσαν. Τὸ ἀποικιακὸν ζήτημα πλὴν τοῦ ἐν Κόγκῳ
 ἀπέβαλε τὴν σοβαρότητα αὐτοῦ μετὰ τοὺς θριάμβους

τοῦ συνταγματάρχου Δόδ, βομβαρδίσαντος τὰς ἀκτὰς τῆς Δαχομαίης, τὸ δὲ στρατιωτικὸν περιορίζεται εἰς τὰς προπαρασκευὰς τῶν μεγάλων γυμνασίων, ἀρχομένων μετὰ δύο ἐβδομάδας, καὶ εἰς τὴν δοκιμὴν τῶν νέων τηλεβόλων, δι' ὧν ἐξοπλίζονται τὰ ἐν γυμνασίοις εὐρισκόμενα νῦν πολεμικὰ σκάφη. Ὡσαύτως καὶ ὁ περὶ τῆς προεδρικῆς ἐκλογῆς πάταγος ἐκόπασεν, ἡ δὲ μεγαλειτέρα προσοχὴ στρέφεται περὶ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν ἐν τοῖς δημοτικοῖς συμβουλίοις, ὅπου παρατηρεῖται μεγάλη ὕψους ἐν ταῖς τάσεσι τοῦ μοναρχικοῦ κόμματος, τεκμηριοῦσα ὅτι τὸ κρατοῦν νῦν ἐν Γαλλίᾳ κυβερνητικὸν σύστημα ἐδράζεται ἐπὶ ἀρραγῶν βάσεων, παρὰ τὰς μέχρι τοῦδε καταβληθεῖσας προσπάθειάς τῶν πολεμίων πρὸς ἀνδιανομίαν αὐτοῦ καὶ πρὸς ἀνανέωσιν τῆς αὐτῆς πραγμάτων καταστάσεως, καθ' ἣν οἱ τῶν καθωρδίων Σαιντ Ἀρνὼ προπαγάνδαν διωργάνουν ὑπὲρ τοῦ προστάτου αὐτοῦ καὶ προπαρασκευάζον τὸ λαοψήφισμα ὑπὲρ τῶν ὀδηγησάντων τὴν χώραν εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἀπωλείας. Ἐκ τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐξελισσομένων διαπιστοῦται ὅτι ὁ κατὰ τῆς δημοκρατίας κίνδυνος παρῆλθε καὶ ὅτι τὰ ἐνίοτε παρατηρούμενα κινήματα τῶν μοναρχικῶν ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς τελευταίους σφαιρασμοὺς τοῦ ἀσπαίροντος ὄψεως.

Τοὺς ἐν Αὐστρουγγαρία οὐδέποτε παύεται ἀνησυχοῦσα ἡ φυλετικὴ διαμάχη, ἡ δεινοῦσα τὰ πράγματα ἐντεῦθεν τε καὶ ἐκεῖθεν τοῦ Λεῖθα καὶ ἐμβάλλουσα εἰς μεγάλας ὑπονοίας τοὺς πρωθυπουργοὺς τῶν δύο μερῶν τῆς μοναρχίας. Ἐν Ἰδλάφ τῆς Βοημίας οἱ Τσέχοι ἐπέπεσαν κατὰ γερμανικῆς συνοδίας καὶ κατοικοῦσαντες ταύτην προὐκάλεσαν τὴν ἐκρηξίν σφοδρᾶς ἐναντίον αὐτῶν μῆνιος, μετὰ μεγάλης δὲ δυσχερείας ὁ πρωθυπουργὸς κόμης Τάαφφε ἐν συνεννοίᾳ μετὰ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἀνωτέραν ἐπίβλεψιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἡσυχίας ἠδυνήθη νὰ προλάβῃ ἀντίποινα καὶ νὰ καταστείλῃ τὰς δεινὰς συνεπειάς, ὅσαι νὰ προκύψωσιν ἠδύνατον ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐν Ἰδλάφ σκηνῶν. Ἐν τῇ διαίτη τῆς Κροατίας πολλοὶ τῶν βουλευτῶν διετάχθησαν νὰ καταπολεμήσωσιν τὴν τριπλῆν συμμαχίαν, τὸν δὲ πόλεμον τοῦτον ὑπόχρεοι ἔσονται νὰ ἐξακολουθήσωσιν καὶ οἱ εἰς τὰς ἀντιπροσωπείας ἀποσταλνόμενοι ἀντιπρόσωποι τῆς ἐν Ἄγραμ διαίτης ἐν ταῖς ἀντιπροσωπείαις μάλιστα προμνύεται σφοδροτέρα συζήτησις, ἥτις ἡκιστα συμβάλλεται εἰς τὴν καθησύχασιν τῶν ἐν Βερολίῳ πνευμάτων, τῶν διατελούντων ἐν ἀγωνίᾳ ἐπὶ ταῖς ἐπαναλαμβανομέναις διαδηλώσεσιν ἐναντίον τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου καὶ ἐπὶ τῇ αὐξούσῃ πάντοτε δυσαρρεσκείᾳ τῶν μὴ γερμανικῶν φύλλων κατὰ τῆς αὐστρογερμανικῆς συμμαχίας. Προόδιον ὅτι ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων κατάστασις ταράσσει τὰ κύκλα τῶν ἐν ταῖς δυοῖς πρωτενοῦσαις τῆς μοναρχίας ἀνωτέρων κύκλων, ἀγνοούντων ὅποια τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς πρόληψιν τῆς περαιτέρω δυσαρρεσκείας τῶν μὴ γερμανικῶν ἔθνοτήτων, αἵτινες, ἀείποτε πρὸς τὴν Ρωσίαν ἀποκλίνουσαι, πάσης δρᾶττονται εὐκαιρίας ὅπως τὴν πρὸς τὴν ὁμόφυλον αὐταῖς δύναμιν συμπάθειαν καὶ ἀγάπην ἐκδηλώσωσιν.

Οἱ ἐν Ρωσίᾳ, τὴν προσοχὴν ἐστραμμένην ἔχοντες πρὸς τὴν μαστίζουσαν ἐτι ἔνια τῶν κυβερνεῖων αὐτῆς βροτολογὸν νόσον, οὐδενὸς φεῖδονται μέσον πρὸς πρόληψιν τῶν ἀπειλουμένων ἐκ ταύτης κινδύνων, ἀνομολογητέον δὲ ὅτι αἱ καταβαλλόμεναι προσπάθειαι δὲν ἀπολήγουσιν εἰς μάτην, ἄτε τοῦ κακοῦ μεγάλως περιορισθέντος, ὡς δείκνυται ἐκ τῶν δημοσιευομένων ἰατρικῶν δελτίων.

Τοῦτοχρόνως ἡ μέριμνα τῶν συμβούλων τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου στρέφεται καὶ περὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας, ἀρκοῦντα ὑποστάσεως ἔνεκα τῆς σιτοδείας τοῦ παρελθόντος ἔτους δεινᾶ, ἀπερ ἀνεκούφισε μόνον ἡ πατρικὴ φροντίς τοῦ τσάρου καὶ ἡ φιλιάνθρωπος καὶ εὐεργετικὴ σύμπραξις τῶν ἀρμοδίων. Ἀποτελεσμα τῶν καταβληθέντων ἀγώνων εἶναι ἡ βελτίωσις τῆς τύχης τῶν χωρικῶν διὰ τῆς ἐξασφαλίσσεως τῆς νέας ἐσοδείας τῆς προμνυομένης ἀρκοῦντως ἀφθόνου ὥστε νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἡ ἐλευθέρη ἐξαγωγή τῶν τέως ὑπὸ ὑπαγόρευσιν διατελούντων σιτηρῶν. Ἀτυχῶς οἱ τῆς Ρωσίας πολέμοι, πιστοὶ ὁπαδοὶ τοῦ βλέπειν μόνον τὸ ἐν τῷ ὄφθαλμῷ τῶν ἄλλων κάρφος, ἐπωφεληθέντες τὰ θουληθέντα περὶ κακῆς ἐσοδείας ἐν τῷ εἰρημένῳ κράτει, διέδοσαν, καὶ δὴ καὶ δι' ἀριθμῶν ἐπειράθησαν νὰ ὑποστηρίξωσι τὰ θουλήματα αὐτῶν, ὅτι ἡ σιτοδεία σφόδρα ἐπέδρασε ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ρωσίας καὶ ὅτι ταῦτα, κατὰ κρημνοῦ βαίνοντα, ἀδύνατον ν' ἀνορθωθῶσι, παρὰ τὰς μετὰ ζήλου καταβαλλομένας προσπάθειάς. Οὕτω τὸ μὲν ἔλλειμμα τοῦ ρωσικοῦ προὑπολογισμοῦ ἀναβιβάζεται εἰς 500,000,000 φράγκων, οἱ δὲ πρόσοδοι παρίστανται ὡς σπουδαίως ἐλαττωθεῖσαι ἔνεκα τῆς κακῆς ἐσοδείας. Βαθύτερον ὅμως ἐξεταζομένων τῶν πραγμάτων, οὐ μόνον ἐσφαλμένα πάντα ταῦτα ἀποδεικνύνται, ἀλλὰ καὶ ἡλίον φαεινότερον τεκμηριοῦται ὅτι τὸ ἔλλειμμα μόλις εἰς τὸ τρίτον τοῦ εἰρημένου ποσοῦ ἀνέρχεται, ὅτι τὸ προκαλέσαν αὐτὸ αἴτιον εἶναι ὅλως παροδικόν, ἄτε συνεκλιπὸν μετὰ τῆς κακῆς ἐσοδείας, καὶ ὅτι τὸ μεῖζον μέρος τοῦ ἐλλείμματος ἀπορρέει ἐκ τῆς κυβερνητικῆς συνδρομῆς εἰς τὰ τοῦ λιμοῦ θύματα. Αἱ ψευδεῖς αὐταὶ διαδόσεις δεινῶς ἐπέδρασαν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν ἐν Πετρούπολει καὶ Μόσχᾳ κύκλων, ἀλλ' οἱ τὰ τῆς χώρας ἰθύνοντες καλὸν ἠγήσαντο νὰ συγκρατήσωσιν τὸν τύπον καὶ νὰ παρακολύσωσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐπιδοθῆναι εἰς ἀντίποινα. Ἰδίᾳ οἱ ἐν Βιέννῃ καὶ Πέστη πρωτηγωνίσθησαν ἐν τῇ κατὰ τῆς Ρωσίας οἰκονομικῇ ταύτῃ ἐκστρατείᾳ, τῶν ἐν Βερολίῳ ἐφεκτικῆν τηρησάντων πολιτείαν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τοῦ εὐδοῶσαι τὰς διαθρολυμένας διαπραγματεύσεις περὶ ἀνασυνδέσεως τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῆς ἑαυτῶν χώρας πρὸς τὴν μεγάλην τοῦ Βορρᾶ δύναμιν. Παρήγορον ὅτι ἐν τῇ δεινῇ ταύτῃ καταφορᾷ κατὰ τῆς Ρωσίας, οἱ ἐν Παρισίοις οὐ παύονται ἐκδηλοῦντες τὰς πρὸς ταύτην συμπαθῆ αἰσθήματα, ὡς δείκνυται καὶ ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ρωσικῆς γλώσσης εἰς πολλὰς τῶν σχολῶν καὶ ἰδίᾳ τὰ Λύκεια. Ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ καθορᾶται κυρίως ἡ τῶν ἴσων ἀνταπόδοσις, ἄτε τῆς γαλλικῆς γλώσσης ἀπὸ μακρῶν χρόνων διδασκομένης ἐν Ρωσίᾳ καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε δὲν ἔχουσιν ἄδικον οἱ διατεινόμενοι ὅτι ἡ γαλλικὴ γλῶσσα λαλεῖται κρεῖσσον ἐν ταῖς ὄχθαις τοῦ Νεῦα ἢ τοῦ Σικουάνα, ἀλλ' οἱ πολέμοι τῆς γαλλορωσικῆς συμφωνίας ἀποπειραθίσονται νὰ περιβάλωσιν αὐτὸ διὰ πολιτικοῦ χαρακτῆρος.

Ἐκ τῶν μικροτέρων τῆς Εὐρώπης κρατῶν ἡ μὲν Σερβία ἔχει νέον ὑπουργεῖον ὑπὸ τὸν φιλελεύθερον Ἀβακούμοβιτς, ἡ δ' Ἑλλάς ἔχει τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, πρὸς εὐδῶσιν τοῦ ὁποίου δραστηρίως πάνυ ἐργάζεται ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ βασιλείου, ὁ παρέχων πολλὰς τὰς ἐλπίδας περὶ ἐπιτυχίας τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, καὶ ἀπολύτρωσιν οὕτω τῆς χώρας ἀπὸ τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς δεινῶν.